

Нъ слъзы наши тукъ не помагатъ,
Божѣ-тъ сѣдѣжъ не измѣнать!

Духъ животворенъ що си ты пмалъ,
Любовъ кѣмъ брата що си ты питалъ
Вѣчно да вѣжтъ изъ твой зеленъ гробъ,
Одушевляватъ Българскый младъ родъ!

Прощавай брате, прощавай друже,
Нека ти бѣде на утѣшене —

Съза отъ сѣрдце отъ съжалѣне,
Да са утѣши твоя-та сѣнка,

Дѣто отъ сѣрдце

» Умрѣ

и-тъ!

068.

17.

Мос

